

336**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 czerwca 1997 r.

w sprawie ustalenia cen urzędowych detalicznych energii cieplnej dostarczanej do mieszkań na cele bytowe.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 4 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1966 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 54, poz. 348) oraz w związku z § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1995 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Dz. U. Nr 100, poz. 492 i z 1996 r. Nr 8, poz. 48), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy ustalenia urzędowych cen detalicznych energii cieplnej, zawartej w wodzie lub parze wodnej, dostarczanej do mieszkań na cele bytowe, zużywanej zarówno na potrzeby ogrzewania mieszkań, jak też podgrzania wody użytkowej.

2. Zarządzenie określa również zasady ustalenia urzędowych cen detalicznych za energię ciepłą zużywaną na potrzeby podgrzania wody użytkowej, w przypadku gdy rozliczenia dostaw za tę energię nie są dokonywane w oparciu o wskazania przyrządów pomiarowych bądź innych urządzeń służących do rozliczania ilości zużycia energii w fizycznych jednostkach pomiaru.

3. Zarządzenie dotyczy cen urzędowych na szczeblu finalnych odbiorców energii cieplnej dostarczanej do mieszkań na cele bytowe. Ceny energii cieplnej na pozostałych szczeblach obrotu regulowane są odrębnymi przepisami.

4. Urzędowe ceny detaliczne ustalone zostały w odniesieniu do fizycznych jednostek pomiaru energii (cena za 1 MWh bądź za 1 GJ).

5. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) urzędowej cenie detalicznej energii cieplnej — rozumie się przez to także cenę za ogrzanie mieszkania, ustaloną w formie opłaty ryczałtowej (cena za ogrzanie 1 m² powierzchni),
- 2) przyrządach pomiarowych — rozumie się przez to przyrządy pomiarowe bądź inne urządzenia służące do rozliczania ilości zużycia energii cieplnej, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 1995 r. Nr 10, poz. 46 i Nr 118, poz. 574 oraz z 1996 r. Nr 45, poz. 200),
- 3) gestorach zasobów mieszkaniowych — rozumie się przez to spółdzielnie mieszkaniowe, zarządy wspólnot mieszkaniowych, zarządy (administracje) budynków komunalnych, osoby fizyczne będące właścicielami domów wielomieszkaniowych, zarządców budynków zakładowych itp., a także innych dostawców energii cieplnej (producentów lub dystrybutorów), w przypadku gdy rozliczają się bezpośrednio z użytkownikami mieszkań),
- 4) umowach — rozumie się przez to również odpowiednie postanowienia statutów, uchwał bądź innych czynności prawnych dokonywanych przez właściwe organy gestorów zasobów mieszkaniowych.

§ 2. Ustala się ceny urzędowe energii cieplnej zużywanej na potrzeby ogrzewania mieszkań oraz podgrzania wody użytkowej w wysokości:

- 1) 98,39 zł za 1 MWh energii cieplnej,
- 2) 27,33 zł za 1 GJ energii cieplnej.

§ 3. Ceny, o których mowa w § 2, stosuje się w rozliczeniach z użytkownikami mieszkań wyposażonych w przyrządy pomiarowe, z którymi zawarto umowy

przewidujące rozliczenia za pobraną energię ciepłą według wskazań tych przyrządów.

§ 4. W przypadku gdy mieszkania nie są wyposażone w przyrządy pomiarowe i z użytkownikami tych mieszkań nie zawarto umów przewidujących rozliczenia za ilość pobranej energii cieplnej według wskazań tych przyrządów, ustala się cenę urzędową (opłatę ryczałtową) w wysokości 2,13 zł za ogrzanie 1 m² mieszkania, płatną miesięcznie w ciągu całego roku.

§ 5. 1. W przypadku gdy mieszkania nie są wyposażone w przyrządy pomiarowe i z użytkownikami tych mieszkań nie zawarto umów przewidujących rozliczenia za ilość pobranej energii cieplnej według wskazań tych przyrządów, ustala się następujący sposób obliczania urzędowej ceny detalicznej energii cieplnej na potrzeby podgrzania wody użytkowej, płatnej miesięcznie od osoby zamieszkałej w danym lokalu mieszkalnym:

$$P_{CW} = [(K_{CO+CWU} - O_{CO} \pm R) : n] : L_{OS}$$

gdzie:

- P_{CW} — cena urzędowa (opłata ryczałtowa) za energię ciepłą na potrzeby podgrzania wody użytkowej płatna miesięcznie od osoby zamieszkałej w danym lokalu mieszkalnym w zł/osobę,
- K_{CO+CWU} — łączne koszty zakupu energii cieplnej, dostarczanej do zasobów mieszkaniowych wyposażonych w instalację centralnego ogrzewania i instalację ciepłej wody (a w przypadku wytwarzania energii cieplnej we własnym zakresie przez gestora zasobów mieszkaniowych — również koszty jej wytworzenia we własnych kotłowniach), zarówno na cele ogrzewania mieszkań, jak i podgrzania wody użytkowej w okresie rozliczeniowym,
- O_{CO} — suma wartości opłat dla użytkowników mieszkań za ogrzewanie mieszkań w zasobach mieszkaniowych wyposażonych w instalację centralnego ogrzewania i instalację ciepłej wody w okresie rozliczeniowym lub w przypadku, gdy poziom cen umownych energii cieplnej (uwzględniając ewentualne różnice w systemach taryfowych) przewyższa ryczałtową cenę urzędową ustaloną w § 4, koszt zakupu energii cieplnej na cele ogrzewania dostarczanej do zasobów mieszkaniowych wyposażonych w instalację centralnego ogrzewania i instalację ciepłej wody (a w przypadku wytwarzania energii cieplnej we własnym zakresie przez gestora zasobów mieszkaniowych — również koszty jej wytworzenia we własnych kotłowniach) w okresie rozliczeniowym,
- R — saldo rozliczeń z poprzedniego okresu rozliczeniowego za dostawę energii cieplnej zużywanej na podgrzanie wody, które oznacza się wartością dodatnią (+),

jeśli w poprzednim okresie rozliczeniowym suma wartości opłat pobranych od użytkowników mieszkań była niższa od kosztów zakupu energii cieplnej, a w przypadku gdy suma wartości opłat pobranych od użytkowników mieszkań za energię ciepłą była wyższa od kosztów zakupu energii cieplnej, wówczas saldo to przyjmuje wartość ujemną (—),

- n — ilość miesięcy stanowiąca okres rozliczeniowy, z tym że długość okresu rozliczeniowego nie może przekroczyć 6 miesięcy,
- L_{OS} — liczba osób zamieszkających w lokalach mieszkalnych.

2. Gestor zasobów mieszkaniowych może obliczyć i wprowadzić w rozliczeniach z użytkownikami mieszkań urzędową cenę detaliczną za energię ciepłą na potrzeby podgrzania wody użytkowej, według zasad określonych w ust. 1, w jednolitej wysokości dla całości zasobów mieszkaniowych lub dla poszczególnych osiedli, zespołu budynków lub poszczególnych budynków, oraz powinien przyjąć taką ilość miesięcy w okresie rozliczeniowym, aby nie dopuścić do nadmiernego zróżnicowania ceny urzędowej (opłaty ryczałtowej) energii cieplnej na potrzeby podgrzania wody użytkowej w poszczególnych miesiącach w skali roku.

§ 6. 1. W przypadku gdy gestor zasobów mieszkaniowych może określić (na podstawie wskazań przyrządów pomiarowych zainstalowanych w węźle ciepłym) faktyczne zużycie energii cieplnej do podgrzania wody, wówczas przy pobieraniu opłat za energię ciepłą można obciążyć użytkowników mieszkań w taki sposób, aby ilość energii cieplnej zużywanej na potrzeby podgrzania wody użytkowej nie przekraczała 0,242 GJ na 1 m³ wody.

2. Gestor zasobów mieszkaniowych może obciążyć użytkowników mieszkań urzędową ceną detaliczną za energię ciepłą na potrzeby podgrzania wody użytko-

wej w wysokości 25,50 zł miesięcznie od osoby — jeśli z postanowień zawartych w § 5 ust. 1 cena ta ukształtowałaby się na poziomie wyższym — przy łącznym spełnieniu następujących warunków:

- 1) w węzłach ciepłych budynków zainstalowane są wodomierze, na podstawie których określić można globalną ilość wody pobraną do podgrzania,
- 2) miesięczne zużycie ilości ciepłej wody użytkowej dla poszczególnych osiedli, zespołu budynków lub poszczególnych budynków, przypadające na osobę, dla których rozliczenia za energię ciepłą na potrzeby podgrzania wody użytkowej dokonywane są w systemie opłat ryczałtowych, jest nie wyższe niż 3,3 m³ na osobę,
- 3) wartość O_{CO} , o której mowa w § 5 ust. 1, została obliczona w oparciu o cenę nie niższą niż określona w § 4.

§ 7. Cena wymieniona w § 6 ust. 2 obowiązuje do dnia 31 grudnia 1997 r.

§ 8. Ceny urzędowe, ustalone w § 2, 4, 5 i 6, nie obejmują kosztów eksploatacyjnych przesyłu energii cieplnej od węzłów ciepłych (wymyenników ciepła) w budynkach do mieszkań, w tym również kosztów zimnej wody. Pobieranie opłat z tytułu ponoszonych kosztów eksploatacyjnych regulują odrębne przepisy.

§ 9. W cenach urzędowych uwzględniony został podatek od towarów i usług.

§ 10. Traci moc decyzja nr 13/GN-Z/96 Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1996 r. w sprawie ustalenia cen urzędowych energii cieplnej dostarczanej do mieszkań na cele bytowe (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 24, poz. 130 i z 1997 r. Nr 6, poz. 24).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1997 r.

Minister Finansów: w z. *H. Wasilewska-Trenkner*